

ימי ספירת העומר תשע"ח – תיקון המידות: איך עושים את זה?

1. **ספר השיחות תש"ה/ה'34:** הרבה יותר קשה ליישר מידה בנפש מאשר להבין הבנה והשגה באלוקות. [ואולם] כשמתבוננים 24 שעות בנושאים עמוקים באלוקות, מעשירים את הנשמות מעולם האצילות, אך על ידי מידה טובה ממשיכים מסוף כל הדרגות עד ראש כל הדרגות.

רמב"ם תשובה ז,ג: אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה, כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש **בדעות רעות** שיש לו ולשוב מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן ההיתול [הליצנות] ומרדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן. מן הכול צריך לחזור בתשובה. ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה, שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרוש מהם. וזהו שנאמר (ישעיהו נא): יעזוב רשע וגו' [דרכו ואיש אוון מחשבותיו, היינו שצריך לפרוש גם מהדרך הרעה ולא רק מהמעשים הרעים].

אגרת הרמב"ן: תתנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת, ללל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הפעם, שיהיה מדה רעה להחטיא בני אדם ... וכאשר תנצל מן הפעם תעלה על לבך מדת הענוה שיהיה מדה טובה מכל המדות טובות ...

2. **רבינו ירוחם תולדות אדם נתיב ה ד,מד:** מה לנו לומר שהן ב' שבועות וכי אין אנו יודעין שארבעה עשר יום הן ב' שבועות? ונראה לי משום דכתיב 'מיום הביאתכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה' נמצא שלא נכתבה ספירת שבועות כי אם גבי העומר, אבל ספירת הימים לא כתיב גבי עומר [רק בפסוק בפני עצמו: 'עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום'], נמצא דספירת הימים היא מן התורה אפילו בזמן הזה.

תוספות מנחות טו,א ד"ה זכר למקדש: עוד פסק בהלכות גדולות שאם הפסיק יום אחד ולא ספר, שוב אינו סופר, משום שצריך 'תמימות'. **ותימה גדולה הוא ולא יתכן.**

שער הכוונות [רבי חיים ויטאל] פו,א: טוב לאדם לכוון במ"ט ימים אלו לתקן כל אשר חטא בכל השבע ספירות, והמשל בזה: בשבוע הראשון יכוון לתקן את אשר חטא ופגם בספירת החדש וכו'.

3. **אבות ג,יז:** אם אין דרך ארץ – אין תורה. **פירוש רבנו יונה:** רצה לומר שצריך תחילה לתקן את עצמו במידות ובזה תשכון התורה עליו, שאינה שוכנת בגוף שאינו בעל מידות טובות.

תניא אגרת הקודש סימן טו: המידות נחלקות בדרך כלל לשבע וכל פרטי המידות שבאדם באות מאחת משבע מדות אלו ... מדת החסד - **להשפיע** בלי גבול, ומדת הגבורה - **לצמצם מלהשפיע** או שלא להשפיע כלל, ומדת הרחמים - **לרחם** על מי ששייך לשון רחמנות עליו והיא מדה ממוצעת בין גבורה לחסד ... ולפי שהיא מדה ממוצעת נקראת תפארת, כמו בגדי תפארת שהוא בגד צבוע בגווני הרבה מעורבים בדרך שהוא תפארת ונוי ... בחינת נצח היא **לנצח** ולעמוד נגד כל מונע השפעה. בחינת יסוד היא **ההתקשרות**, כמו שמקשר האב שכלו בשכל בנו בשעת לימודו עמו באהבה.

4. **הרבי מליובאוויטש, מאמר ד"ה וספרתם לכם תשי"א:** רבינו ירוחם מחלק בין ספירת הימים וספירת השבועות, שספירת הימים גם בזמן הזה היא מדאורייתא, אך ספירת השבועות היא מדרבנן. ויש לומר הביאור בזה, שספירת השבועות הוא עניין בירור כללות המידה, וספירת הימים ... ענין זה שייך לעבודה בפועל במחשבה דיבור ומעשה, שצריכה להיות וישנה בכל עת ובכל זמן, לכן חיוב ספירת הימים גם בזמן הזה הוא מדאורייתא, משא"כ ספירת השבועות שהו"ע בירור כללות המדה ... הנה בזמן הזה אין לנו הכוח לברר כללות המידה והכח הוא רק על מה ששייך לעבודה בפועל.